

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	13.2.2017. 9:25:23		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/15-01/04	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-17-6		0	

U IME REPUBLIKE HRV

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Željki Zrilić Ježek, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Marije Horvat, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja
[redacted], zastupanog po direktoru [redacted], protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, nakon održane javne i usmene rasprave, 9. veljače 2017.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-07/14-01/67, Urbroj: 376-04-14-01 od 23. prosinca 2014.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-07/14-01/67, Urbroj: 376-04-14-01 od 23. prosinca 2014. obustavlja se postupak inspekcijskog nadzora zbog nepostojanja pravnih pretpostavki za vođenje postupka.

Tužitelj u tužbi navodi kako pokreće upravni spor iz razloga neosnovane, nezakonite i pogrešne odluke HAKOM-a o obustavi postupka inspekcijskog nadzora, kao i neosnovano, nezakonito i pogrešno utvrđenih činjenica u tom postupku.

Ističe kako je tuženik putem svog inspektora proveo inspekcijski nadzor kako bi se utvrdilo postoji li obveza isplate naknade za nepravovremeni prijenos brojeva po zahtjevu tužitelja, te je tuženik prilikom provođenja inspekcijskog nadzora donio niz pogrešnih i neosnovanih zaključaka, temeljem kojih je pogrešno utvrdio činjenično stanje u ovom slučaju, pa je na tako pogrešno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo kada je odlučio da zahtjev tužitelja nije osnovan i da isti treba odbiti.

Tužitelj ističe da je u jedinstvenoj izjavi popunjenoj od strane [redacted] od 5. svibnja 2014. označeno da se zadržava Internet postojećeg operatora, a koji jesu zadržali, a to iz razloga jer se radilo o prijenosu brojeva na novu poslovnu adresu sa zadržavanjem isključivo Interneta postojećeg operatora na prethodnoj adresi. Dakle nije se radilo o „nepotrebnom označavanju postojećeg operatora“, te stoga „prva jedinstvena izjava“ nije bila neispravna kako se to pogrešno zaključuje u pobijanom aktu.

Tužitelj posebno ističe da nikada nisu potpisali nikakvu „novu jedinstvenu izjavu“, te da se radi o neistinitoj činjenici, jedino su potpisali jedinstvenu izjavu od 5. svibnja 2014. Tzv. „nova jedinstvena izjava od 3. lipnja 2014.“ koju dostavlja , a na koju se poziva HAKOM u svom obrazloženju pobijanog akta, jest nepostojeća ili krivotvorena tj. radi se o lažnoj ispravi.

Nadalje, . tvrdi da je greškom prenio brojeve 18. lipnja 2014., a prijenos brojeva je bio 24. lipnja 2014., poslije 9 sati do kada je naplatio svoje usluge. Navodi se da je isplaćena naknada što nije istina. Inspektor je ustvrdio da je postupi sukladno članku 66. Pravilnika o uslugama po kojem je bio obavezan uskladiti prijenos brojeva s uključenjem usluge, a već iz samog obrazloženja je vidljivo da . nije postupio, nego je uključio uslugu 29. svibnja 2014., a prijenos brojeva 24. lipnja 2014. i time sukladno članku 2. stavku 1. 6. Pravilnika prouzročio nepravovremeni prijenos brojeva. Ključno je da se tuženik u pobijanom aktu poziva na jedinstvenu izjavu od 3. lipnja 2014. iako je tuženik upoznat da nisu nikada potpisali nikakvu jedinstvenu izjavu osim izjave od 5. lipnja 2014. Stoga su pisanim putem zatražili od HAKOM-a da im dostavi jedinstvenu izjavu od 3. lipnja 2014. kako bi pokrenuli više kaznenih postupaka radi zaštite svojih prava i interesa, budući istu nikada nisu vidjeli a kamoli potpisali. HAKOM im je tada dostavio jedino jedinstvenu izjavu od 5. lipnja 2014.

Slijedom navedenog, predlaže da Sud poništi osporavani upravni akt, te da presudom riješi stvar i dosudi tužitelju naknadu od 12.400,00 kn za nepravovremeni prijenos brojeva.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu u kojem ističe da je inspektor utvrdio da , postupajući po jedinstvenoj izjavi krajnjeg korisnika o raskidu ugovora s postojećim operatorom nije povrijedio odredbe članka 66. Pravilnika o načinu ili uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga te da nisu ispunjene pretpostavke temeljem kojih bi, sukladno Pravilniku o prenosivosti broja, tužitelj ima pravo na isplatu naknade zbog nepravovremenog prijenosa broja.

Uvidom u očitovanje od 2. listopada 2014. utvrđeno je da je odbio izdavanje suglasnosti na jedinstvenu izjavu s razlogom: „Vaša Jedinstvena izjava se trenutno odbija, s obzirom da su kućice krivo popunjene, korisnik ne koristi kod nas uslugu televizije i molim Vas još dodatno na kućicama označite da zadržava Internet.“. Slijedom navedenog, radilo se o 2 sporne stavke radi kojih je . odbio dati suglasnost.

Tuženik u odnosu na prigovor tužitelja da nikada nije potpisao jedinstvenu izjavu od 3. lipnja 2014., te da se radi o lažnoj ispravi ističe da nije imao razloga sumnjati u vjerodostojnost predmetne izjave, budući da je ista pečatirana i potpisana na isti način kao Jedinstvena izjava od 5. svibnja 2014. Tužitelj ima pravo osporavanja vjerodostojnosti potpisa pred redovnim sudom i temeljem novih dokaza tražiti obnovu postupka pred HAKOM-om.

U odnosu na navod tužitelja da Iskon nije postupio sukladno članku 66. Pravilnika o uslugama iz razloga jer je 29. svibnja 2014. uključio uslugu Interneta, a prijenos brojeva je određen 24. lipnja 2014., tuženik ističe da je mogao već 29. svibnja 2014. korisniku uključiti uslugu Interneta jer se u konkretnom slučaju nije radilo o prijenosu usluge iz jedne mreže u drugu mrežu. Naime, je morao zatražiti od veleprodajnog operatora novu paricu, te je nakon izdavanja lokalne parice neovisno od mogao uključiti predmetnu uslugu. Međutim, telefonska usluga nije mogla biti uključena prije nego je zaprimio Jedinstvenu izjavu potpisanu od , a obzirom da se u ovom slučaju radilo o prijenosu iz jedne u drugu mrežu. Budući da Jedinstvena izjava potpisana od strane tužitelja 3. lipnja 2014., a brojevi su preneseni 24. lipnja 2014., HAKOM je utvrdio da je Iskon pravovremeno odradio prijenos brojeva sukladno članku 66. stavku 6. Pravilnika o uslugama, odnosno u roku od 30 dana od dana prihvaćanja zahtjeva, odnosno sklapanja ugovora, na koji se poziva tužitelj.

Zainteresirana osoba . iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na tužbu niti je pristupio na zakazanu raspravu.

Radi ocjene zakonitosti osporavanog rješenja, Sud je izvršio uvid u spis tuženika i isprave priložene spisu, te je uzeo u obzir provedene dokaze i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i dokaze provedene u ovom upravnom sporu.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu 2. veljače 2017., te je time strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj: 20/10., 143/12., 152/14.) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka, te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja neosnovanim.

Uvidom u priloženi spis predmeta utvrđeno je da je tužitelj 24. srpnja 2014. podnio zahtjev za rješavanje spora protiv operatora zbog neisplate naknade za nepravovremeni prijenos brojeva i .

Člankom 23. Pravilnika o prenosivosti broja (Narodne novine broj 100/12.) propisano je da krajnji korisnik koji je podnio zahtjev za prijenos broja, ima pravo na naknadu u slučaju nepravovremenog prijenosa broja, u iznosu od 10,00 kn za svaki započeti sat nepravovremenog prijenosa broja po zahtijevanom broju.

Člankom 66. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine 154/11., 149/13.) propisano je da postupak promjene operatora javnih komunikacijskih usluga u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži započinje ispunjavanjem obrasca jedinstvene izjave iz Dodatka 7. ovog Pravilnika koji krajnji korisnik ispunjava novom operatoru (stavak 1).

(2) U postupku iz stavka 1. postojeći i novi operator obvezni su postupati na sljedeći način:

1. Novi operator šalje postojećem operatoru, s kojim krajnji korisnik namjerava raskinuti ugovor, potpisanu jedinstvenu izjavu u pdf formatu.

2. Postojeći operator je obvezan u roku od dva (2) radna dana vratiti novom operatoru supotpisanu jedinstvenu izjavu.

Ukoliko je postojeći operator krajnjem korisniku pružao uslugu putem veleprodajne usluge, obvezan je na jedinstvenoj izjavi navesti veleprodajne usluge koje se raskidaju.

3. Ukoliko krajnji korisnik ima ugovoreno obvezno trajanje ugovora te se o istom nije očitovao u jedinstvenoj izjavi, postojeći operator je obvezan u roku iz točke 2. elektroničkim putem informirati novog operatora o postojanju obveznog trajanja ugovora za jednu ili više usluga krajnjeg korisnika za koje se traži raskid te kontaktirati krajnjeg korisnika i dati mu informaciju o iznosu dugovanja u slučaju prijevremenog raskida ugovora, kao i mogućnost podmirivanja istog u najkraćem mogućem roku, a najkasnije sa sljedećim računom.

Ukoliko krajnji korisnik nije odustao od zahtjeva, postojeći operator je obvezan poslati novom operatoru supotpisanu jedinstvenu izjavu.

4. Ukoliko je krajnji korisnik na jedinstvenoj izjavi naznačio da zadržava određenu uslugu (npr. Internet, televizija) kod postojećeg operatora, postojeći operator je obvezan bez odlaganja kontaktirati krajnjeg korisnika te mu dati informaciju o mogućim izmjenama ugovornih uvjeta.

Ukoliko krajnji korisnik nije odustao od zahtjeva, postojeći operator je obvezan poslati novom operatoru supotpisanu jedinstvenu izjavu krajnjeg korisnika.

5. Ukoliko je krajnji korisnik odustao od zadržavanja jedne ili više usluga iz točke 4. kod postojećeg operatora, postojeći operator je obvezan poslati novom operatoru jedinstvenu izjavu uz naznaku »Krajnji korisnik odustao od zadržavanja usluge«. U tom slučaju, novi operator obvezan je kontaktirati krajnjeg korisnika radi provjere usluga koje krajnji korisnik želi ugovoriti s novim operatorom te sukladno željama krajnjeg korisnika naznačiti usluge koje se raskidaju s postojećim operatorom na novom obrascu jedinstvene izjave. Nakon toga, novi operator ponavlja postupak pribavljanja supotpisa postojećeg operatora te rokovi iz

točaka 2. i 7. ovog stavka teku iznova. Radnje opisane u točkama 3. do 6. ovog stavka postojeći operator je obavezan izvršiti u roku osam (8) radnih dana od isteka roka iz točke 2. ovog stavka.

Stavkom 3. istog članka ovog Zakona propisano je da će postojeći operator odbit supotpisati zaprimljenu izjavu u sljedećim slučajevima:

1. na jedinstvenoj izjavi nije naveden ili je pogrešno naveden naziv i adresa krajnjeg korisnika,
2. na jedinstvenoj izjavi nisu navedeni svi brojevi za koje se traži raskid ugovora s postojećim operatorom,
3. na jedinstvenoj izjavi nije naveden ili je pogrešno naveden naziv postojećeg operatora s kojim se raskida pretplatnički odnos,
4. na jedinstvenoj izjavi nije zatraženo raskidanje ugovora za sve usluge koje moraju biti isključene da bi se ostvarili uvjeti za uključenje nove usluge koje zahtijeva krajnji korisnik,
5. na jedinstvenoj izjavi nije naveden naziv i adresa novog operatora,
6. na jedinstvenoj izjavi nedostaje potpis podnositelja jedinstvene izjave,
7. jedinstvena izjava je starija od 45 dana.

Postojeći operator obavijestit će novog operatora o odbijanju najkasnije u roku od dva (2) radna dana od primitka jedinstvene izjave navodeći točan razlog odbijanja.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj podnio 5. svibnja 2014. zahtjev za prijenos nacionalnog broja () i () u nepokretnoj mreži s davatelja usluge a primatelja broja , te je navedeno da se raskidaju televizija, govorna usluga i pristup mreži, dok je vezano za uslugu pristupa Internetu navedeno da se raskidaju korisnički računi, ali ne i koji (web hosting ili e-mail adresa ili niti jedna).

U spisu predmeta priložena je Jedinstvena izjava krajnjeg korisnika o raskidu ugovora s postojećim operatorom od 5. svibnja 2014. iz koje je razvidno da tužitelj podnosi zahtjev za raskid korisničkog odnosa s postojećim operatorom (), pri čemu zadržava korisničke račune za uslugu pristupa Internetu ugovorene s postojećim operatorom elektroničkih komunikacija, te je za njih spreman snositi buduće troškove. Predmetna izjava potpisana je od strane odgovorne osobe i ovjerena pečatom tužitelja, koja nije sporna. Na ovoj izjavi nedostaje supotpis postojećeg operatora, obzirom da odbija izdati suglasnost na ovu jedinstvenu izjavu s razlogom „Vaša Jedinstvena izjava se trenutno odbija, s obzirom da su kućice krivo popunjene, korisnik ne koristi kod nas uslugu televizije i molim Vas da još dodatno na kućicama označite da zadržava Internet“.

Nastavno, na sudski spis priložena je nova Jedinstvena izjava od 3. lipnja 2014., potpisana od strane odgovorne osobe i ovjerena pečatom tužitelja, koja je ovjerena od strane

13. lipnja 2014. Tužitelj osporava da bi potpisao ovu novu Jedinstvenu izjavu, te navodi kako je njegov potpis krivotvoren.

Člankom 66. stavak 6. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga propisano je da je u slučaju potvrde prihvata zahtjeva novi operator obavezan najkasnije u roku od četrdeset i pet (45) dana od dana potpisivanja jedinstvene izjave od strane krajnjeg korisnika realizirati zatraženu uslugu. Nakon isteka ovog roka, ukoliko usluga nije realizirana, korisnik ima pravo na raskid ugovora bez plaćanja penala.

Sukladno citiranoj odredbi Pravilnika, rok za isporuku usluge od 45 teče u konkretnom slučaju od potpisa nove Jedinstvene izjave, te bi taj rok bio 19. lipnja 2014.

Člankom 14. stavak 1. Pravilnika o prenosivosti broja (Narodne novine broj: 100/12.) propisano je da postupak prijenosa broja u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži ne može trajati dulje od 5 radnih dana od dana kada je davatelj broja zaprimio Zahtjev za prijenos broja, osim ako je to u interesu krajnjeg korisnika, odnosno kada je korisnik u

Zahtjevu naveo željeni datum prijenosa broja koji je duži od 5 radnih dana ili u slučajevima kada se rok za realizaciju prijenosa broja mora uskladiti s aktivacijom usluga/e na veleprodajnoj razini.

Obzirom da je propisani rok prijenosa 5 radnih dana, to je u ovom slučaju 24. lipnja 2014. predviđen kao datum prijenosa.

Nastavno, iz priložene dokumentacije razvidno je da je 18. lipnja 2014. ovdje zainteresirana osoba izvršila prijenos broja, dok prenosi brojeve 24. lipnja 2014. Zbog nepravovremenog prijenosa brojeva u vremenu od 18. do 24. lipnja 2014. zainteresirana osoba navodi da tužitelju isplaćuju naknadu, sukladno članku 23. Pravilnika o prenosivosti broja.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju iz spisu predmeta priložene dokumentacije, prema ocjeni ovoga Suda, inspektor tuženika pravilno je obustavio postupak inspekcijskog nadzora jer je utvrđeno da je zainteresirana osoba postupila sukladno odredbama članka 66. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga po kojem je usluga trebala biti uključena u roku od 45 dana, te je usklađen prijenos broja s uključanjem usluge. Nadalje, nova Jedinствена izjava potpisana je 3. lipnja 2014., koju je postojeći operator supotpisao 13. lipnja 2014. te se stoga rok od 5 radnih dana u kojem je zainteresirana osoba bila obvezna prenijeti broj računa od ponedjeljka, 16. lipnja 2014. Budući da je prijenos brojeva mogao biti zakazan tek za 24. lipnja 2014., a prenesen je 18. lipnja 2014., tužitelju je isplaćena naknada za prijevremeni prijenos.

Međutim, tužitelj osporava da bi potpisao novu Jedinствenu izjavu 3. lipnja 2014., te navodi kako je njegov potpis krivotvoren. Prema ocjeni Suda, nema osnove, bar za sada, za zaključak da bi predmetna izjava bila krivotvorena jer je ista potpisana od strane odgovorne osobe tužitelja, te ovjerena pečatom, tim više što tužitelj samo navodi ali ničim ne dokazuje niti ne dovodi u sumnju predmetno utvrđenje. Tužitelj nije od dana primitka osporavanog rješenja, pa sve do održavanja rasprave, poduzeo niti jednu radnju iz koje bi bilo razvidno da osporava vjerodostojnost potpisa na novoj Jedinственоg izjavi od 3. lipnja 2014., niti dostavlja na spis dokaz da je pokrenuo kaznene postupke, kako to navodi u tužbi. Stoga, ukoliko tužitelj ishoduje kaznenu presudu iz koje bi bilo razvidno da se radi o krivotvorenom potpisu, odnosno o lažnoj ispravi, ima mogućnost pred tuženim tijelom tražiti obnovu postupka.

Slijedom svega navedenog, osporeno rješenje se ocjenjuje zakonitim, stoga je temeljem odredbe članka 55. stavak 3. a u svezi s člankom 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 9. veljače 2017.

Sutkinja:
Željka Zrilić Ježek, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka (5 primjeraka) za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. Zakona o upravnim sporovima).

